

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-652/11 P

**Mindo Srl
proti
Európskej komisii**

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartel — Taliansky trh nákupu a prvotného spracovania surového tabaku — Zaplatenie pokuty solidárnym spoludlžníkom — Záujem na konaní — Dôkazné bremeno“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 11. apríla 2013

1. *Odvolanie — Dôvody — Presná kritika bodu odôvodnenia Všeobecného súdu a dostatočne presné označenie nesprávneho posúdenia — Prípustnosť*

[Článok 256 ods. 1 ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 58 prvý odsek; Rokovací poriadok Súdneho dvora, článok 168 ods. 1 písm. d) a článok 169 ods. 2]

2. *Odvolanie — Dôvody — Nedostatok odôvodnenia — Rozsah povinnosti odôvodnenia — Povinnosť odpovedať na jasné a presné tvrdenia žalobcu*

(Článok 256 ods. 1 ZFEÚ; Štatút Súdneho dvora, článok 36, článok 53 prvý odsek a článok 58 prvý odsek; Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 81)

3. *Súdne konanie — Predloženie dôkazov — Nereálne dôkazné bremeno — Nepripustnosť*

1. Z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že odvolanie musí presne označovať napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa žiada, ako aj právne tvrdenia, o ktoré sa tento návrh osobitne opiera. Keďže odvolateľ sa dovoľáva nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, pričom dostatočne presne označuje napádané časti rozsudku, voči ktorému smeruje odvolanie a špecifikuje dôvody, pre ktoré zastáva názor, že tieto časti obsahujú takéto nesprávne posúdenie, odvolací dôvod je prípustný.

(pozri body 21, 22)

2. Ide o nedostatočné odôvodnenie a porušenie podstatných formálnych náležitostí, ak rozsudok Všeobecného súdu potvrdzuje, že úhrada celej pokuty uloženej rozhodnutím Komisie, ktoré konštatovalo porušenie pravidiel hospodárskej súťaže jedným z adresátov tohto rozhodnutia, nepostačuje na to, aby na strane tohto adresáta vznikla pohľadávka, za ktorú by ďalší adresát mohol zodpovedať ako solidárny dlžník zodpovedný za pokutu, a to aj napriek presným opačným tvrdeniam príslušného solidárneho dlžníka.

Rovnako ide o nedostatočné odôvodnenie a porušenie podstatných formálnych náležitostí, ak rozsudok Všeobecného súdu neodpovedal na centrálnu časť argumentácie solidárneho dlžníka, ktorá sa tiež týka postavenia žalobcu, najmä tým, že napriek jasným a presným tvrdeniam solidárneho dlžníka odmietol overiť, či právo veriteľa podať žalobu o rekurz s cieľom náhrady časti pokuty, ktorú zaplatil, bolo premlčané.

Pokiaľ žalobca tvrdí, že vyrovnanie umožňuje podniku, ktorý je platobne neschopný, reštrukturalizovať svoj dlh so všetkými svojimi veriteľmi a tak pokračovať vo svojich aktivitách, Všeobecný súd sa pri zodpovedaní tohto rozhodujúceho tvrdenia nemôže obmedziť na zdôraznenie toho, že solidárny dlžník nepredložil žiadne vysvetlenie týkajúce sa dôvodov, pre ktoré považoval veriteľa za „skoršieho veriteľa“, alebo dôvodov, pre ktoré sa nepokúšal prihlásiť svoju pohľadávku.

(pozri body 36, 37, 39, 41, 44, 45)

3. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že podriadil záujem žalobcu na konaní podmienke, aby preukázal úmysel tretej osoby podať žalobu o náhradu svojej pohľadávky a v dôsledku toho mu uložil znášať z jeho hľadiska nereálne dôkazné bremeno.

Konštatovanie absencie záujmu na konaní na strane adresáta rozhodnutia Komisie, ktorým sa mu ukladá pokuta, nemôže vychádzať iba z domnienok, najmä ak Všeobecný súd opomenul dostatočne zohľadniť rad skutočností uvádzaných žalobcom, ktoré smerujú k objasneniu rôznych okolností prejednávanej veci.

(pozri body 50, 53)